

ikke denne mistillid. Det er ikke, fordi jeg vil angribe ordførere, som er nervøse, og som stiller spørgsmål, for det synes jeg er helt i orden. Det var også derfor, jeg lagde vægt på at beskrive min egen nervøsitet, da man tidligere havde det her projekt oppe. Jeg synes bare, der er nogle ret gode svar på spørgsmålene, og jeg synes, at den fond af ekspertise, vi har, bliver placeret fint med den ordning, som her bliver beskrevet.

Kl. 19.45

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Vi taler om 10.000 mennesker om året, der kommer ud for halvsidig lammelse og får afasi, får en hjerneskade i et eller andet omfang og skal genoptrænes og undervises. Skal de nu ned og visiteres i kommunen, for at der bliver lavet den helhedsorienterede indsats, som er nødvendig? Mener hr. Bertel Haarder virkelig, at det er rigtigt?

Det andet spørgsmål, jeg har til undervisningsministeren, er vedrørende voksenspecialundervisning. Der kan jeg forstå, at man til september finder ud af, hvad det egentlig er, amterne går rundt og laver, og der kunne jeg egentlig godt tænke mig at spørge: Lægger man ikke vægt på regeringens eget evalueringsinstitut, der for nylig har evalueret hele området, og på amterne selv, der har beskrevet deres område? Hvorfor kunne man ikke have taget de to beskrivelser med i oplægget, således at vi kunne have forholdt os til, hvordan opgavefordelingen fremover skal være? Hvorfor lave en analyse mere? Det er ikke analyser, vi mangler, det er handlekraft.

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg synes ellers, jeg bliver spurgt om en hel del, som nok kunne føre til en analyse, men hvis vi kan blive enige om, at vi ikke skal have flere analyser, tror jeg i virkeligheden, at det ville være til gavn for udvalgsbehandlingen.

Tilbage til det første: 10.000 om året, det er altså 100 pr. kommune, og det er ret vanskelige tilfælde. Jeg kender selv den type tilfælde. Hvis kommunen nu er ude for, at den ikke selv kan bære det, er der jo andre steder, hvor den kan hente den ekspertise.

Jeg synes også, at man ligesom under de foregående sager lige skal tænke lidt på, hvordan det egentlig er i dag. Hvordan er det i dag? Der er store og små amtskommuner. Hvordan er det

egentlig, de klarer det? Der er altså også kommuner, som tager sig af folk med forskellige hjernelidelser og genoptræning osv., og vi har jo længe talt om, at det ville være godt, hvis kommunerne engagerede sig lidt mere i genoptræning, for så kunne man måske tilmed nyttiggøre det, derved at kommunerne kunne have en økonomisk tilskyndelse til at få folk genoptrænet.

Så det kan godt være, at der hist og her kan opstilles et teoretisk problem, men man kan altså i endnu flere tilfælde beskrive situationer, hvor situationen bliver bedre af den reform. Den er ikke perfekt. Den er meget uperfekt, men det er den nuværende situation altså også.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nu har jeg under alle de her mange førstebehandlinger af forskellige dele af strukturreformen hørt det her argument med, at nu bliver kommunerne større. Hvis vi nu bare lige skal tænke lidt over, hvad det egentlig betyder, må vi sige, at det altså er sådan, at der er omkring en tredjedel af landets befolkning, der ikke oplever, at deres kommune bliver større, fordi der er ganske mange kommuner, som er store i forvejen, og som ikke bliver større. Derfor vil der for en meget stor del af befolkningen ikke være den ændring, og derfor har jeg svært ved helt at forstå, at det argument skulle være gældende, når der er så mange, som ikke kommer til at komme ud for det.

Men det, jeg egentlig vil spørge til, er økonomien, for ministeren sagde i sit indlæg, at der jo kommer penge med ud. Men problemet er, hvordan de kommer ud. Hvem er det, der skal betale for de tomme pladser? Det mangler jeg stadig at få svar på. Den konservative ordfører sagde, at kommunerne skal betale et grundtilskud, men er det så kommunerne i regionen eller er det samtlige kommuner i landet, eller hvad er det, man har tænkt? Hvordan skal man finansiere de tomme pladser?

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det sidst beskrevne problem findes på adskillige områder i dag. Det er ikke et nyt problem.

Hvad det andet angår, er det rigtigt, at nogle kommuner ikke bliver større. Men når nogle kommuner ikke bliver større, bliver de resterende endnu meget større. Summa summarum bliver de altså tre gange større cirka og får tre gange så stærk en ekspertise at trække på. Det er ik-